

189

1. Zba - wie - ni, dzie - ci Bo - że w po -

dró-ży tru-dzą się, lecz w ziem-skich tru-dach

zno - jach chcę wciąż u - wiel-biać Cię. W tym

kra - ju łez i smu - tku tak nie - u -

sta - nnie brzmi ra - do - sna pieśń zba -

wie - nia ku Two-jej, Pa - nie czci.

2. Śpiewają Ci, Baranku
wspaniałą, nową pieśń,
co głosi o Twym dziele,
co serca wznosi wzwyż.
Twą miłość opowiadać
znów możemy z łaski dziś,
boś spełnił dzieło swoje –
jak Wielkim, Panie Tyś!
3. Niech już na wieki Tobie
z serc naszych chwała brzmi.
O, przyjdź już wnet, Jutrzenko,
niech pokłon złożę Ci.
Gdy się objawisz w pełni,
swą twarz ukazesz nam,
zupełna radość wtedy
już w niebie będzie tam.